

VI. Miscellanea

1. Ś. P. PROF. JAN STANISŁAW LEWIŃSKI

Urodzony w 1885 r., odbył studia wyższe w zakresie nauk ekonomicznych i politycznych w Brukseli i Londynie. Działalność naukową rozpoczął wcześnie, ogłaszając w 1905 r. pracę o samorządzie miejskim w Londynie, a następnie w 1908 r. o „chałupnictwie”. Początkowo pociągały go raczej badania historyczno-gospodarcze i społeczne, czego wyrazem były prace „L'évolution industrielle de Belgique”, wydana przez Instytut Solvay'a w 1911 r. oraz „Origin of property and the formation of village society” (1913), stanowiąca opracowanie odczytów autora w London School of Economics. Po wielkiej wojnie obejmuje ś. p. Lewiński wykłady, a następnie katedrę ekonomji politycznej w Wyższej Szkole Handlowej w Warszawie, przez jakiś czas wykładając również w Katolickim Uniwersytecie w Lublinie i zwraca się do obcych mu dotychczas studiów teoretyczno-ekonomicznych. Rezultaty tej pracy nie dały długo na siebie czekać. W 1921 r. ogłasza pracę „Twórcy ekonomji politycznej”, następnie zaś w 1923 r. „Zasady ekonomji politycznej”; obie te prace ogłosił autor również w języku angielskim, z którego doczekały się dzięki swym zaletom tłumaczenia na język japoński. Były one rezultatem bardzo gruntownego i samodzielnego przestudjowania literatury ekonomicznej, szczególnie dawniejszej, głównie klasycznej, której ś. p. Lewiński oddawał prym, nie przypisując wówczas jeszcze większego znaczenia nowoczesnemu renesansowi teorii ekonomiki. Ostatnią pracę ś. p. Lewińskiego stanowiło wydane w 1929 r. po angielsku dziełko p. t. „Money Credit and Prices”, w którym zwalczał teorię ilościową wartości pieniądza. Prace te wykazują ciągłe pogłębianie się studiów autora i rozszerzanie się Jego sądów, nadając im coraz większą wartość. Obok tego ś. p. Lewiński był jednym z niewielu ekonomistów, interesujących się żywo metodami nauczania ekonomiki i organizacją studiów ekonomicznych. Ogłosił w tym zakresie kilka cennych artykułów w „Ekonomiście” i „Ruchu Prawniczym i ekonomicznym”. Świeżo zaś mamy w pamięci jego odczyt z tej dziedziny, wygłoszony na I Zjeździe Ekonomistów w Poznaniu w 1929

r., wydrukowany w „Pamiętniku” tego Zjazdu. Zainteresowania te stały w ścisłym związku z Jego działalnością pedagogiczną, którą wykonywał z upodobaniem, z pełnym poświęceniem i wielką korzyścią dla swych studentów, których umiał skupiać koło siebie, kierując umiejętnie ich pracami. W związku z tą działalnością przygotowywał w ostatnim roku do druku do użytku seminarjów wypisy z dzieł czołowych autorów, przedstawiające rozwój poglądów na pieniądź. Współdziałał też czynnie przy organizacji współpracy naukowej na polu ekonomiki. Był czynnym członkiem Zarządu Twa Ekon. i Stat. w Warszawie, redakcji „Ekonomisty”, Komitetu Zjazdu Ekonomistów i t. p. Występował często jako prelegent, posiadając dar pięknej i interesującej wymowy. Śmierć niespodziewana spotkała Go d. 5/6 1930 r. w Wilnie, dokąd przyjechał dla wygłoszenia odczytu. Nieszczęśliwy wypadek, spowodowany przez krótki wzrok, przyniósł wieczne odpoczywanie temu niestrudzonemu pracownikowi, rozszerzającemu stale widnokręgi swych badań i zainteresowań, kroczącemu wciąż pewnie naprzód, oddanemu całemu sercem nauce oraz nauczaniu ekonomiki i pełnemu zalet osobistych, które Mu zjednywały żywe sympatje nie tylko wśród uczniów, lecz i wśród kolegów, ekonomistów. *F T I*

2. Ś. P. DR. RUDOLF SIKORSKI

Zmarł w maju w Krakowie ś. p. Dr. R. Sikorski.

Po ukończeniu studiów prawniczych w Krakowie ś. p. Dr. R. Sikorski poświęcił się pracy samorządowej w Magistracie krakowskim. W 1919 r. zostaje powołany do Ministerstwa Spraw Wewn. w Warszawie, gdzie obejmuje stanowisko naczelnika wydziału samorządowego. Poza swą pracą zawodową bierze wybitny udział w pracach działaczy samorządowych, nie uchylając się nigdy od opracowywania referatów — mimo nawału innych prac. Ś. p. Dr. Sikorski jest autorem doskonałego projektu o ustroju samorządu miejskiego — niestety projekt został usunięty z porządku dziennego Sejmu. W 1927 r. ś. p. Dr. Sikorski zrezygnował ze swego stanowiska w Min. Spraw Wewn. z powodów zasadniczych, nie mógł się zgodzić bowiem na złączenie w jeden wydział obu samorządów: miejskiego i ziemskiego. Zostaje profesorem Wolnej Wszechnicy Polskiej i Szkoły Nauk Politycznych w Warszawie.

Poza tem znajduje jeszcze czas na zasilanie pism swemi artykułami, zawsze doskonałemi pod względem treści i formy. Ś. p. R. Sikorski był przez kilka lat stałym współpracownikiem „Ruchu”,

i prowadził dział kroniki samorządowej — nawał pracy jedynie nie pozwolił Mu kontynuować jej nadal. Ale i wtedy z całą troskliwością o poziom tego działu sam zajął się wyszukiwaniem odpowiedniego następcy. W zmarłym traci nauka polska jednego z najwybitniejszych samorządowców — praktyka i teoretyka. R.

3. TOWARZYSTWA PRAWNICZE I EKONOMICZNE

TOWARZYSTWO PRAWNICZE I EKONOMICZNE W POZNANIU

Dn. 14 maja r. b. odbyło się doroczne zwyczajne Walne Zebranie Towarzystwa Prawniczego i Ekonomicznego w Poznaniu. Ze sprawozdania zarządu wynika, że towarzystwo, liczące w roku ubiegłym 150 członków, pracowało w dwóch autonomicznych sekcjach: prawniczej pod przewodnictwem prezesa Sądu Okręgowego w Poznaniu Wyrzykowskiego i ekonomicznej pod kierownictwem prof. Dr. Taylora, prof. Uniwersytetu Poznańskiego. W sekcji prawniczej wygłoszono następujące odczyty: 1) Dr. Stelmachowskiego: „Ogólne zasady postępowania egzekucyjnego w projekcie Komisji Kodyfikacyjnej”; 2) Dr. F. Rosnera: „Uwagi nasuwające się przy praktycznym stosowaniu polskiej procedury karnej”; 3) Wł. Sobolewskiego: „Technika kradzieży z włamaniem oraz identyfikacja śladów i narzędzi włamań”; 4) prof. Dr. Peretiatkowicza: „Światopogląd polityczny a reforma Konstytucji”; 5) prof. Dr. Bossowskiego: „Uwagi do sprawy Józefa Jakubowskiego”. W sekcji ekonomicznej odbyły się następujące wykłady: 1) Witolda Okoniewskiego: „Położenie gospodarcze rolnictwa Polski, szczególnie Ziem Zachodnich” oraz „Regulacja handlu zbożem”. 2) Jerzego Radomyskiego: „Ubezpieczenia społeczne a życie gospodarcze”. 3) Jerzego Schimmla: „Projekty mieszkaniowe”. Po wykładach, na które uczęszczało w przecięciu około 50 osób, odbywały się odyskusje nieraz nader ożywione i pogłębiające temat wykładu. Poza pracą w sekcjach Towarzystwo występowało również na zewnątrz, biorąc udział w I Zjeździe Ekonomistów Polskich w Poznaniu i w II Zjeździe Prawników Polskich w Warszawie. — Po sprawozdaniu Komisji Rewizyjnej i udzieleniu pokwitowania dla Zarządu, odbyły się wybory władz Towarzystwa na rok następny. Prezesem Towarzystwa wybrano Dr. Stelmachowskiego, sędziego Sądu Najwyższego. Pozatem wybrano 12 członków zarządu a w szczególności prof. Dr. Taylora, prof. Uniw. Poznańskiego, Wyrzykowskiego, prezesa Sądu Okręgowego w Poznaniu, prof. Dr. Peretiat-

kowicza, prof. Uniw. Poznańskiego, mecenasa Dr. St. Celichowskiego, prezesa Samulskiego, dyrektora Tad. Adamczewskiego, radcę Kuca, sędziego Sądu Apelacyjnego Wonscha, prof. Dr. Zaleskiego, prof. Uniw. Poznańskiego, starostę krajowego L. Begalego, radcę Paruszewskiego i Dr. Marjana Chelmickowskiego. Do komisji rewizyjnej powołano ponownie p. mecenasa Dr. F. Rosnera i p. mecenasa Dr. Kręglewskiego.

TOWARZYSTWO EKONOMICZNE W KRAKOWIE

Pracami Towarzystwa kierował w okresie sprawozdawczym 1928 i 1929 Wydział w następującym składzie:

Baron Jan Goetz-Okocimski, jako prezes oraz poseł prof. Adam Krzyżanowski i prof. Stanisław Estreicher, jako wiceprezesi; dyr. Tadeusz Bednarski, prof. Artur Benis, prez. Tadeusz Epstein, prof. Adam Heydel, prof. Wł. L. Jaworski, dyr. Wacław Konderski, dyr. Karol Krzetuski, prez. Zygmunt Lewakowski, prez. Antoni Lewalski, Leon Oberlender, prez. Tadeusz Starzewski, Dr. Stefan Szmidt, prof. Jan Włodek, prof. Ferdynand Zweig oraz Jan Zieleniewski, jako sekretarz.

Działalność Towarzystwa szła, jak zwykle, w dwu głównie kierunkach: wydawniczym i odczytowym.

W okresie sprawozdawczym wydano 11 tomów, a mianowicie: Tom XXX. Gustaw Cassel — „Główne problemy nowego układu międzynarodowych stosunków pieniężnych”. Tom XXXI. Stefan Szmidt — „Stan i kierunek rozwoju rolnictwa w Polsce”. Tom XXXII. Wacław Konderski — „Problem sfinansowania reformy rolnej”. Tow. XXXIII. St. Wyrobisz — „Etatyzm czy liberalizm”. Tom XXXIV. J. Zieleniewski — „Koncentracja produkcji”. Tom XXXV. Adam Heydel — „Granice etatyzmu i liberalizmu”. Tom XXXVI. Stefan Szmidt — „Badanie cen i koniunktur w rolnictwie amerykańskim”. Tom XXXVII. J. Zieleniewski — „O reorganizację ubezpieczeń społecznych”. Tom XXXVIII. A. Łaczysław — „Zdobycz robotnicza”. Tom XXXIX. Adam Heydel — „Refleksje o Wystawie Poznańskiej”. Tom. XL. F. Tilles — „Zbiorowa oszczędność budowlana i projekt budowlany”.

Odczytów urządziło w tym okresie Towarzystwo 20, mianowicie: pp. Menotti Corvi i T. Dzieduszycki (Warszawa) — Bilans pięciolecia faszyzmu; p. Henryk Tennenbaum (Warszawa) — Rola karteli i koncernów w Polsce; p. Freymark (Wrocław) — Rückkehr zur Weltwirtschaft (po niemiecku); p. Edw. Szturm de Sztrem (Warszawa) — Zboże w międzynarodowej gospodarce; p. Ludwik

Górski (Lublin) — Próby nacjonalizacji produkcji rolnej; p. prof. Adam Heydel — O pojęciu produktywizmu; p. prof. A. Krzyżanowski — Bierny bilans handlowy; p. Jan Hupka — Uwagi o kolonizacji żydowskiej w Palestynie; p. Stefan Szmidt — O badaniu konjunktur w Stanach Zjednocz. A. P.; p. prof. Adam Heydel — Rzut oka na rozwój ekonomji; p. Jan Bobrzyński (Warszawa) — Podstawy naukowe i polityczne obiektywizm gospodarczego; p. Henryk Berkowicz (Łódź) — Ku gospodarstwu planowemu (spór o kolektywizację w literaturze niemieckiej); p. Jan Zieleniewski — Kartele i koncerny; p. Konstanty Srokowski — Kryzys ekonomiczny Rosji Sowieckiej; p. Tomasz Lulek — Rządowy projekt podatku majątkowego; p. Karol Krzetuski — John Law jako teoretyk; p. prof. A. Krzyżanowski — Waluta złota w chwili obecnej; p. Ferdynand Tilles — Kolektywny system oszczędności budowlanych; p. B. Biegel-eisen — Współczesny przewrót w przemyśle; p. Wacław Konderski — Obecne położenie światowych rynków pieniężnych.

Jak widać z powyższego zestawienia, Towarzystwo Ekonomiczne poświęciło najwięcej uwagi sprawie racjonalizacji form życia gospodarczego. Kilkakrotnie był mianowicie omawiany, zarówno na zebraniach jak i w publikacjach, problem koncentracji produkcji, zakresu ingerencji państwowej, etatyzmu t. d.

Ponadto Towarzystwo Ekonomiczne przygotowało na życzenie p. wiceministra Pierackiego memoriał w sprawie doraźnej pomocy dla rolników. Mamy powody przypuszczać, że poglądy wyrażone w tym memoriale nie pozostały bez wpływu na kierunek działalności sfer miarodajnych w tej — najważniejszej dziś może — dziedzinie polityki gospodarczej.

TOWARZYSTWO EKONOMICZNE WE LWOWIE

W ciągu roku sprawozdawczego 1929/1930 wygłoszono w Towarzystwie odczyty następujące: Dnia 18-go maja 1929 roku inżynier Józef Jaskólski pod tytułem „Udział rolnictwa w naszym handlu zagranicznym w 1924—1928 roku. — Dnia 29 października 1929 radca Dr. Karol Krzetuski z Krakowa p. t. „Zagadnienie reparacyjne”. — Dn. 5 listopada 1929 prof. Dr. Henryk Korowicz p. t. „O koncentracji kapitału w bankowości polskiej”. — Dn. 26 listopada 1929 starosta Dr. Alfred Gałuszka p. t. „Tendencje gospodarcze Paneuropy”. — Dn. 14 stycznia 1930 p. Antoni Plutyński z Warszawy p. t. „Związek celny Polski z Rumunją”. — Dn. 17 lutego 1930 prof. Edwin Hauswald p. t. „Położenie naszego przemysłu w Małopolsce Wschodniej”. — Dn. 6 marca 1930 adwokat Dr.

Stanisław Krzemicki p. t. „O wybujałościach naszego ustawodawstwa skarbowego”. — Dn. 16 kwietnia 1930 inż. Włodzimierz Romanow p. t. „Warunki produkcji i zbytu w świetle badań komisji ankietowej”.

Ponadto wydano II i III zeszyt naszych „Rozpraw i Sprawozdań”. Drugi zawierał tekst odczytu Dr. Korowicza z 5 listopada 1929, w trzecim zamieszczono prace: prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego Józefa Brzezińskiego p. t. „Sadownictwo i warzywnictwo, inż. Kazimierza Gąsiorowskiego, prezesa Izby Inżynierskiej we Lwowie p. t. „Przemysł naftowy, stosunki prawne niedomagania i uwagi zdążające do ich usunięcia, dyr. Związku tow. zarobkowych i gosp. Władysława Jennera p. t. „Sytuacja ekonomiczna rękodziela i drobnych przemysłów ze szczególniejszem uwzględnieniem stosunków w Małopolsce” i inż. Jana Szczygieskiego p. t. „Gospodarstwo lańskie w programie gospodarczym Polski”.

Towarzystwo przystąpiło do związku polskich towarzystw naukowych, istniejącego we Lwowie i wydającego w języku francuskim rocznik, streszczający i podający dla wiadomości kół naukowych zagranicą prace tych towarzystw.

Z całym szeregiem instytucyj naukowych i państwowych T-wo nawiązało kontakt, otrzymując od powyższych instytucyj dużo wydawnictw, publikacyj i t. p., za co składa T-wo dostojnym ofiarodawcom serdeczne podziękowanie.

Młoda biblioteka T-wa liczy obecnie 300 dzieł, przed rokiem dochodziła zaledwie do 76.

Poza tym funduszem wydawniczym, wynoszącym 1.900 zł, majątek Towarzystwa po pokryciu wszystkich wydatków, połączonych z wydaniem „Rozpraw i Sprawozdań”, wynosi obecnie kwotę 3002 zł.

4. TOWARZYSTWO KOOPERATYSTÓW.

W roku sprawozdawczym, ściśle od 1 czerwca 1929 do 1 czerwca 1930 r., Towarzystwo Kooperatystów zorganizowało odczytów bądź indywidualnych bądź zbiorowych 14, a mianowicie pp.: 1. Jerzy Kurnatowski — „Faszyzm i solidaryzm”, 2. A. Rose — „Problemat cen zbożowych”, 3. Stanisław Wojciechowski — „Organizacja zbytu zboża”, 4. Marjan Rapacki — „Z Międzynarodowego Związku Spółdzielczego”, 5. zbiorowy — „Nauczanie spółdzielczości w szkołach” — pp. B. Przeglasiński, F. Dąbrowski, T. Kłapkowski, 6. zbiorowy — „Międzynarodowe kongresy spółdzielcze

i filmy spółdzielcze" — p. p. B. Przegaliński, B. Nowakowski i H. Inlender, 7. J. Kurnatowski — „Socjalizm etyczny de Manna", 8. Stanisław Wojciechowski — „Jak powstało Towarzystwo Kooperatystów, 9. zbiorowy — „Kooperatywy wytwórczo-rolnicze" — p. p. A. Skobejko, T. Kłapkowski, M. Rapacki i J. Kurnatowski, 10. W. Wolert — „Imperjalizm spółdzielczy", 11. W. Totomianc — „Stosunki ekonomiczne a rozwój kooperacji", 12. J. Bielecki — „Dyskusja z powodu odczytu prof. Totomianca, 13. H. Inlender — „Wspomnienia o Milewskim", 14. A. Leparski — „Chłodnictwo a spółdzielczość".

Przeciętna frekwencja na odczytach wynosiła 48 osób. Największą frekwencją cieszyły się odczyty prof. Wojciechowskiego i prof. Totomianca. Oprócz tego staraniem Towarzystwa ogłaszane są krótkie wiadomości z ruchu spółdzielczego co tydzień w każdą sobotę ze stacji nadawczej Polskiego Radja w Warszawie.

Członków liczyło Towarzystwo 104. W roku bieżącym Towarzystwo Kooperatystów przystąpiło w charakterze członka do Naukowego Instytutu Spółdzielczego i poleciło opracowanie pamiętnika za 25-letni okres swego istnienia p. Franciszkowi Dąbrowskiemu. Ponadto wyłoniło Komisję, złożoną z p. p. Załuskiego, Ulanickiego i Sikorskiego dla budowy nagrobka Edwarda Abramowskiego.

W skład Rady Towarzystwa wchodzili p. p. Jerzy Kurnatowski — prezes, Stanisław Thugutt — wice-prezes, Edmund Zalewski — sekretarz, Piotr Załuski — skarbnik, Jan Wolski, Jadwiga Sochacka, Franciszek Dąbrowski, Marjan Rapacki, Tadeusz Kłapkowski, Karol Haubold, Jan Bielecki i Ulanicki.

5. ZJAZD SĘDZIÓW I PROKURATORÓW W WARSZAWIE.

W końcu marca odbył się w Warszawie zjazd sędziów i prokuratorów Rzplitej Polskiej. Obrady zagał sędzia N. T. A. Morawski. Na przewodniczącego powołano sędziego S. N. Giżyckiego. Omawiano na zjeździe sprawy ogólnopństwowe i zawodowe. Przyjęto szereg uchwał. Żywe dyskusje wywołały zagadnienia udziału czynnika sędziowskiego w Komisji Kodyfikacyjnej, w opinjowaniu ustaw itp. Dyskusja nad sprawą uposażenia sędowników wykazała dobitnie jak kwe8tja ta jest palącą i w jak czarnych kolorach w związku z niskim uposażeniem przedstawia się w przyszłości stan sądownictwa w Polsce, ze względu na powszechną ucieczkę z sądownictwa oraz na brak dopływu sił młodszych.

6. III. ZJAZD PRAWNIKÓW CZECHOSŁOWACKICH W BRATISŁAWIE

W dniach 11—14 października r. b. odbędzie się w Bratisławie III. Zjazd prawników czechosłowackich. Protektorat nad Zjazdem objął czcigodny prezydent Dr. Tomasz Garrique Masaryk. Program Zjazdu jest obfity. Komitet Zjazdu w osobach Dr. V. Fajnora i Dr. C. Barinka wystosował cały szereg zaproszeń pod adresem prawnictwa polskiego.

7. IZBA HANDLOWA POLSKO-ITALSKA

W dn. 5 b. m. przy bardzo licznym udziale członków i zaproszonych gości odbyło się dziesiąte Walne Zgromadzenie Izby Handlowej Polsko-Italskiej, w którym oficjalne czynniki były reprezentowane ze strony italskiej przez pp. Luigi Petrucci, radcę Ambasady Italskiej oraz Dr. A. Menotti Corviego, radcę handlowego Ambasady, ze strony zaś polskiej radcę M. P. i H. p. Zygmunta Ładę.

Posiedzenie zagał Prezes Izby, ks. Franciszek Radziwiłł i następnie wygłosił przemówienie, w którym zobrazował działalność Izby w r. 1929. Przedewszystkiem zaznaczył, iż w r. b. upływa 10 lat od chwili założenia Izby, której inicjatorem był Dr. Menotti Corvi. W związku z tym faktem projektuje się na jesieni zwołanie uroczystego zebrania z udziałem przedstawicieli rządów obu państw oraz sfer gospodarczych. Przechodząc do zobrazowania działalności Izby w r. 1929, Ks. Radziwiłł stwierdził, iż stosunki gospodarcze między Polską a Italią w dalszym ciągu rozwijają się pomyślnie i zgodnie z danymi statystyki urzędowej wywóz w ostatnich 4 latach utrzymuje się na poziomie 40—50 milionów fr złotych, przywóz zaś na poziomie ok. 60 milionów fr szw. złotych. Głównem zadaniem Izby w r. ub., podobnie, jak w latach poprzednich, było ułatwianie w nawiązywaniu stosunków handlowych między Polską a Italią. O coraz większem wzmaganiu się zainteresowania rynkiem polskim w Italji świadczy wzrastająca liczba korespondencji, jaką Izba prowadzi ze wszystkimi ośrodkami Italji.

Z kolei zabrał głos p. Dr. A. Menotti Corvi, obrazując w swoim przemówieniu rozwój gospodarczy Italji w r. ub. Szczególnie b. znamieny jest wzrost produkcji pszenicy, pozostający w związku z całym szeregiem posunięć rządu na polu polityki rolnej oraz z realizacją planu meljoracji całkowitej. Wzrost produkcji pszenicy coraz bardziej umożliwia Italji uniezależnienie się od importu pszenicy z zagranicy.

Wytwórczość przemysłowa, która po wojnie światowej doznała ogromnej redukcji i przechodziła ciężki kryzys, poczynając od r. 1923 stale się wzmacnia i przewyższyła już poziom przedwojenny. Jakkolwiek, podobnie, jak wszystkie inne kraje, również Italia posiada swoich bezrobotnych, ze zjawiskiem bezrobocia walczy ona bardzo skutecznie dzięki doskonale rozbudowanemu ustawodawstwu społecznemu oraz utrwaleniu się w państwie ustroju korporacyjnego.

Co się tyczy sytuacji finansowej była ona w r. 1929 nader pomyślna. Stabilizacja waluty sprawiła, iż odchylenia od parytetu złota były tylko chwilowe i minimalne. Budżet państwowy od szeregu lat wykazuje przewyżkę dochodów nad rozchodami, a na r. 1930/31 przewidywana jest nadwyżka po stronie dochodów w kwocie 5,3 miljarda lirów, czyli o 4,6 miljarda więcej, niż w roku poprzednim.

Zamykając naszkicowany przez siebie obraz sytuacji gospodarczej Italji, p. dr. A. Menotti Corvi zaznaczył, iż pomyślny rozwój gospodarczy Italji w największej mierze zawdzięcza nowym podstawom ustroju społecznego, który znamionuje solidarność i kolaboracja, harmonijna współpraca wszystkich grup społecznych, ześrodkowanie wszystkich energii w kraju, front jednolity wobec świata, oraz ścisły aljans z rolnictwem, stanowiącem główną bazę życia gospodarczego nowej Italji.

Po tem przemówieniu, wysłuchaniem przez zgromadzonych z ogromnem zainteresowaniem, p. Adam Pakulski odczytał sprawozdanie Komisji Rewizyjnej, zaś p. dr. Leon Pączewski zreferował preliminarz budżetowy na r. 1930.

Zebranie Izby zakończyło się wyborami do Rady, w skład której weszli pp.: Eligio Cariboni, Stanislao Boccione, Baron Józef Dangel, Eugenio Del Gaiso, Dr. Roman Kuratowski, Dr. Alfred Kielski, Inż. Marcin Maliniak, Inż. Tadeusz Marchlewski, Jerzy Meyer, Ks. Franciszek Radziwiłł, Inż. Renato Samblich, Dyr. Bolesław Szołkowski, Salvatore Trovato i Dyr. Wiktor Wiener oraz Romeo Putrich-Purini.

Zarząd stanowią: pp. ks. Franciszek Radziwiłł, prezes; baron Józef Dangel, dyr. Renato Samblich, wice-prezesi; Stanislao Boccione, sekretarz i dyr. Bolesław Szołkowski, skarbnik.

Do Komisji Rewizyjnej powołano pp.: Adama Pakulskiego, adw. dr. Romana Tennera i Dr. Leona Felde.

8. FUNDUSZ WYDAWNICZY „RUCHU”

Na fundusz wydawniczy złożyli:

Bank Polski w Warszawie.	.1.500,— zł
Bank Gospodarstwa Krajowego.	.1.000,— „
Pomorski Wydział Wojewódzki.	500,— „
Śląska Izba Rolnicza.	350,— „
Magistrat w Katowicach.	350,— „
Zw. Zach. Polskiego Przemysłu Cukrowniczego.	350,— „
Komunalny Bank Kredytowy.	350,— „
Bank Cukrownictwa.	350,— „
Zank Związku Spółek Zarobkowych.	350,— „
Firma Akwawit.	350,— „
Bank Kwilecki & Potocki.	350,— „
Wydział Powiatowy Lubawski.	—,— „
Wydział Powiatowy w Krotoszynie.	300,— „
Wydział Powiatowy w Chodzieży.	300,— „
Wydział Powiatowy w Tczewie.	300,— „
Wydział powiatowy w Kartuzach.	260,— „
Wielkopolska Izba Rolnicza.	200,— „
Wydział Powiatowy w Gnieźnie.	200,— „
Wydział Powiatowy w Szubinie.	.150,— „
Wydział Powiatowy w Kościanie.	.100,— „
Wydział Powiatowy w Odolanowie.	50,— „
Wydział Powiatowy w Chojnicach.	50,— „

Zwracamy się do wszystkich przyjaciół naszego pisma z usilną prośbą o poparcie zarówno przez zasilenie funduszu wydawniczego „Ruchu”, jak również przez pozyskiwanie nowych prenumeratów. Wszelkie kwoty, składane na fundusz wydawniczy „Ruchu” (P. K. O. 201 346) będą na tem miejscu ogłaszane.